

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010138
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8718010138.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. marca 2022, v trestnej veci obž. B. M. a spol. pre zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných B. M. a Ing. O. Z. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/21/2018 zo dňa 09. júna 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu a

podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z a s t a v u j e trestné stíhanie obžalovaných:

B. M. - nar. XX.XX.X. v O., trvale bytom O., ul. O. XXXX/X, a

Ing. O. Z. - nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom A. G. Z., ul. C. č. XXXX/X,

pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov, sp. zn. Kv 43/15/7700 zo dňa 07.02.2018 ako zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b) Trestného zákon s poukazom na § 138 písm. h/ Tr zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

ako konatelia spoločností AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a za AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO:36 508 101, ktorí podľa § 135 ods. 1, ods. 2 a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých spoločníkov a aj podľa ust. § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z. zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, napriek tomu, že mali vedomosť, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovému súdu, pričom nerozhodli o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R a neúčtovali o zmarenej investícii ako o škode a napriek tomu si túto škodu zo zmarenej investície uplatnili

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C/270/2008 v právnej veci žalobcu AR city, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 664 189 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 477.758.480,50 Sk (15.858.676,24,-eur) s príslušenstvom

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 17C/257/2008 v právnej veci žalobcu AR golf, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 665 266 proti žalovanému Slovenskému

pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 698.418.398,- Sk (23.183.243,64,-eur) s príslušenstvom

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 20C/139/2008 v právnej veci žalobcu AR park, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 508 101 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 1.589.352.855,- Sk (52.756.849,73,-eur) s príslušenstvom

a napriek tomu, že v roku 2009 došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 medzi

spoločnosťou AR city, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR golf, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR park, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,--eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom

a predaj svojich podmienených pohľadávok voči Slovenskému pozemkovému fondu, ktoré boli v tom čase žalované na Okresnom súde Poprad neuviedli v časti L Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., čím zatajili významnú podmienenú pohľadávku voči ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED

a v časti N Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011 zoznam obchodov účtovnej jednotky dohodnutých s dcérskou účtovnou jednotkou a materskou účtovnou jednotkou bez ohľadu na to, že či sa obchody medzi nimi v jednotlivých účtovných rokoch uskutočnili a na to, či sa uskutočnil predaj pohľadávky zo súdnych sporov materskej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED,

p r e t o ž e trestné stíhanie je neprípustné pre p r e m l č a n i e.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. sp. zn. 5T/21/2018 zo 09. júna 2021 boli obžalovaní B. M. a Ing. O. Z. uznaní za vinných zo spáchania zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

ako konatelia spoločnosti AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, spoločnosti AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a spoločnosti AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO:36 508 101, ktorí podľa § 135 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností mali povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v súlade so záujmami spoločností a všetkých spoločníkov a ktorí podľa § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z. boli povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva a napriek tomu, že mali vedomosť o tom, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach, vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločnosti AR city, s.r.o., valnému zhromaždeniu spoločnosti AR golf, s.r.o. a valnému zhromaždeniu spoločnosti AR park, s.r.o., príslušnému daňovému úradu a príslušnému registrovému súdu, pričom v nich neúčtovali zmarené

investície o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R ako o škodu a napriek tomu si škodu zo zmarených investícií uplatnili v sporovom konaní vedenom odo dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, v konaní sp. zn. 13C/270/2008 v právnej veci žalobcu AR city, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 664 189 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplataenie 15.858.676,24,--eur /477.758.480,50,-Sk/ s príslušenstvom, v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, v konaní sp. zn. 17C/257/2008 v právnej veci žalobcu AR golf, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 665 266 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplataenie 23.183.243,64,--eur /698.418.398,--Sk/ s príslušenstvom a v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, v konaní sp. zn. 20C/139/2008 v právnej veci žalobcu AR park, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 508 101 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplataenie 52.756.849,73,--eur /1.589.352.855,--Sk/ s príslušenstvom, pričom v roku 2009 došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 medzi spoločnosťou AR city, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom, zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou AR golf, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom a zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou AR park, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,--eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom a tieto predaje podmienených pohľadávok voči Slovenskému pozemkovému fondu, ktoré boli v tom čase žalované na Okresnom súde Poprad v konaniach vedených pod sp. zn. 13C 270/2008, sp. zn. 17C 257/2008 a sp. zn. 20C 139/2008 neuviedli v časti L Poznámok k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., k účtovnej závierke spoločností AR golf, s.r.o. a k účtovnej závierke spoločností AR park, s.r.o., čím tak zatajili významnú podmienenú pohľadávku voči ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED a zároveň v časti N Poznámok k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011 neuviedli ani zoznamy obchodov účtovných jednotiek dohodnutých medzi dcérskou účtovnou jednotkou spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. a materskou účtovnou jednotkou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, bez ohľadu nato, či sa uskutočnil predaj pohľadávok zo súdnych sporov medzi dcérskymi spoločnosťami AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. a materskou spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED.

Za to bol obom obžalovaným uložený podľa § 259 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol výkon trestu podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba vo výmere 1 /jedného/roka.

Súčasne im bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností na dobu 1 /jedného/roka.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obaja obžalovaní proti všetkým výrokom, ktoré odôvodnili prostredníctvom spoločného obhajcu a v zákonom stanovenej lehote prokurátor, čo do výroku o uloženom treste v neprospech obžalovaných.

Obžalovaní v obsiahlych dôvodoch odvolania v úvode poukazujú na to, že čin, z ktorého boli uznaní za vinných, nie je trestným činom. Súd postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, hodnotil dôkazy nezákonne, bez vnútornej logiky, nezobral do úvahy dôkazy v prospech obžalovaných, neuvážil starostlivo všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V písomnom vyhotovení rozsudku úplne ignoruje existenciu dôkazov vykonaných prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 5.5.2021, ktoré preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody, ktoré mali podľa rozsudku súdu obžalovaní evidovať ako škodu: viď Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C 225/2014 zo dňa 21.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co 24/2020 zo dňa 30.11.2020 (č.l. 938-945), rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15C 144/2014 zo dňa 21.8.2020 (č.l. 913-935),

rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 13C 213/2011 zo dňa 9.4.2019 právoplatný dňom 13.6.2019 (č.l. 976). Tieto dôkazy preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody a zároveň preukazujú, že tieto nároky boli od začiatku fiktívne, hypotetické, neexistovali a nemohli vzniknúť. Napriek tomu prvostupňový súd, neberúc do úvahy tieto dôkazy vôbec, ustálil skutkový stav v rozpore s týmito dôkazmi tak, ako by pohľadávky na náhradu škody existovali. Právoplatné rozsudky z civilných konaní sú pre vyriešenie týchto predbežných právnych otázok právne záväzné aj pre trestný súd, pričom civilné súdy sa podrobne zaoberali popisáním úplnej nemožnosti vzniku takých pohľadávok, ktoré boli v civilných konaniach uplatnené. Vykonané dôkazy preukázali úplnú neexistenciu pohľadávok. Okresný súd sa mal neexistenciou pohľadávok na náhradu škody dôsledne zaoberať, pretože priamo v skutku nesprávne uviedol skutkové okolnosti tak, ako by tieto pohľadávky existovali, k čomu opisuje časový sled vzniku podmienených pohľadávok a k tomu prislúchajúce odôvodnenie z napadnutého rozsudku a ich neuvedenie v časti N Poznámok. Prvostupňový súd mal od 5.5.2021 preukázané, že údajné obchody s podmienenými pohľadávkami vôbec neexistovali (z dôvodu neexistencie predmetu postúpenia, teda obchody s pohľadávkami sa ani len neuzavreli). Obhajoba namieta aj spôsob vykonania dôkazov, keď bol najskôr vykonaný výsluch znalca Ing. Šima a až následne bez prítomnosti znalca prečítané vyššie uvedené civilné rozsudky, ktorými bola preukázaná neexistencia pohľadávok na náhradu škody od počiatku (ako fiktívne a hypotetické, ktoré spôsobom uvedeným v žalobách nemohli vôbec vzniknúť). Znalec vychádzal pri podaní znaleckých posudkov a pri svojom výsluchu dňa 5.5.2021 z ešte neúplne (a opačne) zisteného skutkového stavu, pretože vychádzal z toho, že tieto pohľadávky existovali a že boli platne postúpené, pričom následne bol preukázaný opak. Súd sa vôbec nezaoberal touto časťou obhajoby obžalovaných, že neexistujúce pohľadávky neboli ani len podmienenými pohľadávkami a neuvedenie neexistujúcich pohľadávok do poznámok k účtovnej závierke je správne, nijak sa tým neskrslila skutočná finančná ani majetková situácia predmetných spoločností a tieto pohľadávky nemali obžalovaní povinnosť uvádzať v Poznámkach ku účtovnej závierke ani ako podmienené pohľadávky, pretože nešlo o majetok podľa ustanovenia § 2 ods. 4 písm. a) Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. V čase údajného spáchania skutku bolo platné pravidlo, podľa ktorého sa ani do poznámok ku účtovnej závierke neuvádzali podmienené pohľadávky, ak je zvýšenie ekonomických úžitkov nepravdepodobné. Aj pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávok (ak by existovala) by bola podmienená, a to navyše aj úspešným vymožením pohľadávok na náhradu škody, pretože podľa ustanovenia článku III. bod 2 Dohody o výške odplaty za postúpenie pohľadávky a spôsobe jej platenia bola dohodnutá 30 dňová splatnosť po pripísaní sumy z vymoženej pohľadávky v prospech účtu Postupníka (rovnako pri všetkých troch spoločnostiach). Neexistovala tak istota zaplatenia žiadnej časti odplaty za postúpenie pohľadávok, pokiaľ by sa aspoň v časti nevymohli. Nenastala ani okolnosť, aby mohlo dôjsť eventuálne k zatajeniu nejakých údajov v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva, keďže kontrola účtovníctva ani len nezačala. Nemohlo tak dôjsť ani len ku pokusu ohrozovacieho trestného činu podľa § 259 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Dôkazy o nezatajení povinných údajov o podmienených pohľadávkach v iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva pritom strana obhajoby v trestnom konaní predložila, ktoré aj bližšie identifikuje - Odborné vyjadrenie číslo 1/2019 a znalecký posudok 2/2019 vypracované znalcom Ing. Daniela Lecká. V iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva sa doklady o týchto pohľadávkach nachádzali, pretože v účtovníctve účtovných jednotiek sa tieto doklady - zmluvy o postúpení pohľadávok nachádzali. Nemôže ísť o zatajenie týchto údajov, keďže všetky pohľadávky na náhradu škody boli uplatnené na všeobecnom súde zriadenom štátom (nešlo o súkromné rozhodcovské konania) a na tento súd boli predložené aj zmluvy o postúpení pohľadávok, súd rozhodol o pripustení vstupu nadobúdateľa pohľadávok do konania.

Súčasne namieta, že trestné stíhanie je premlčané z dôvodu neexistencie závažnejšieho spôsobu konania podľa § 259 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Konanie členov štatutárneho orgánu (konateľov), ktoré súd posudzoval za protiprávne, nie je protiprávne podľa vtedy platných právnych predpisov a nie je protiprávne ani v súčasnosti. Obžalovaní, ako konatelia riadne zabezpečili vedenie účtovníctva prostredníctvom účtovníčok, ktoré v konaní boli ako svedkyne vypočuté a sú na účtovných závierkach aj podpísané za správnosť vyhotovenia. Nebolo tvrdené ani dokazované, že by konatelia chceli zatajiť povinný údaj v poznámkach ku účtovnej závierke, teda že by dali nejaký pokyn účtovníčkam na to, aby sa konkrétne údaje v poznámka neuvádzali. Nešlo pritom o údaje o závažných skutočnostiach slúžiacich na kontrolu účtovníctva, pretože právny predpis ponechal na rozhodnutí účtovnej jednotky, či podmienené pohľadávky, podľa vlastného uváženia bude považovať za také, z ktorých zvýšenie ekonomických úžitkov je nepravdepodobné (v zmysle Prílohy č. 3 k Opatreniu MF SR č. 4455/2003-92, ktorá upravuje vzorové Poznámky k účtovnej závierke, v bode L, pod písm. c) sa uvádzajú informácie o podmienenom majetku, ich opis a hodnota, pričom za druhou bodkočiarkou je uvedené, že: „informácie o možnom majetku sa neuvádzajú len, ak je zvýšenie ekonomických úžitkov nepravdepodobné.“),

príčom právny predpis podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek (ÚJ) od roku 2015 už výslovne nepovažuje za významný údaj, ktorý by musela Mikro ÚJ uvádzať ako povinný údaj v prílohe účtovnej závierky (ÚZ), a skúmané tri ÚJ by boli zaradené do tejto kategórie vzhľadom k ich veľkosti. Na tomto je možné vidieť jednoznačnosť bezvýznamnosti neuvedenia podmieneného majetku v Poznámkach k ÚZ. Táto skutočnosť stanovená právnym predpisom je dôležitá aj z hľadiska otázky povinných údajov v podkladoch na kontrolu účtovníctva, pretože pre jediný kontrolný orgán, ktorým je správca dane, ÚZ nie je jediným zdrojom informácií na vykonanie kontroly; na vykonanie kontroly správca dane má k dispozícii všetky prvotné účtovné doklady aj účtovné záznamy a má možnosť zistiť aj všetky súvislosti a účel jednotlivých účtovných záznamov k tomu, aby správne zistil alebo preveril skutočnosť rozhodujúce pre správne určenie dane. Týmto je potvrdená celková nevýznamnosť uvádzania týchto údajov (podmieneného majetku) v podmienkach mikro podnikov, teda od r. 2015 do súčasnosti v účtovných závierkach vybraných subjektov AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. nemá povinnosť uvádzať žiaden podmienený majetok, tak ani podmienené pohľadávky v poznámkach ku účtovnej závierke. V súvislosti so zásadou opatrnosti nie je dovolené uskutočňovať „nadhodnocovanie“ majetku. Trestnosť činu pritom zanikla so zmenou právnych predpisov, ak by bol čin trestným činom a ak by bol v čase údajného spáchania skutku trestným, pretože podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek od roku 2015 už výslovne nie je považovaný za významný údaj, ktorý by musela Mikro účtovná jednotka uvádzať ako povinný údaj v prílohe ÚZ-ke, a skúmané tri účtovné jednotky boli zaradené do tejto kategórie vzhľadom k ich veľkosti. Čin nebol trestným činom ani v čase od r. 2008 do 2014 z dôvodu, že štatutárny orgán účtovnej jednotky mal dané oprávnenie neuvádzať podmienené pohľadávky do poznámok ku účtovnej závierke, ak považoval zvýšenie ekonomických úžitkov z pohľadávok za nepravdepodobné, čo je názorom člena štatutárneho orgánu účtovnej jednotky, ktorá na základe toho nemala povinnosť uviesť podmienený majetok v poznámkach ku ÚZ. Za názor ohľadom ekonomických úžitkov nemôže byť nik trestne stíhaný. Následne obhajoba rozoberá overenia údajov v účtovných závierkach obžalovanými, k čomu predkladá vlastnú argumentáciu. Závažnejší spôsob konania nemôže byť daný, pretože sa tu pričíta dvakrát tá istá okolnosť v neprospech obžalovaných a súd postupoval v rozpore s princípom spravodlivej konkurencie a to isté údajne protiprávne nekonanie pripočítal dvakrát v neprospech obžalovaných. Závažnejší spôsob konania neexistuje tiež zo samostatného dôvodu neexistencie závažnosti, pretože nevznikla žiadna ujma, škoda ani následok. Súd žiaden následok nezistil a nie je ani preukázaný.

Súd prvého stupňa sa nevysporiadal ani s obhajobou, že v dokladoch prvotnej evidencie na kontrolu účtovníctva bol dostatok podkladov na zistenie podmienených pohľadávok, o ktorých súd tvrdí, že ich obžalovaní zatajili v podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva. Ich existencia bola v konaní preukázaná podľa znaleckého posudku a odborného vyjadrenia Ing. Daniely Leckej (str. 14 a 15 rozsudku) a nemôže ísť o zatajenie, keď sa v dokladoch prvotnej evidencie na kontrolu účtovníctva tieto doklady nachádzali, preukázané bolo zistenie dokladov o zaplatení súdnych poplatkov, pôžičky na zaplatenie súdnych poplatkov aj samotné zmluvy o postúpení pohľadávok. Obžalovaní poukazujú na rozdiel medzi záväzkom a majetkom a predovšetkým na rozdiel právnej úpravy. To sa týkalo aj pohľadávok podmienených na odplatu za postúpenie pohľadávky (už je však preukázané, že ani tie neexistovali), pretože podľa článku III bod 2 Dohody o výške odplaty za postúpenie pohľadávky a spôsobe jej platenia zo dňa 29.9.2009 (pri každej z troch spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o.), bolo zaplatenie celej odplaty neisté, odložené až po skutočnom vymožení pohľadávky a jej pripísaní na účet spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED. Nešlo o fixnú odplatu za postúpenie pohľadávky ani v jej časti, pretože celá bola splatná až do 30 dní od pripísania vymoženej sumy v prospech nadobúdateľa. Obhajoba rozporuje aj okresným súdom citované ustanovenia z Obchodného zákonníka a Zákona o účtovníctve. Súd nenašiel a nezdôvodnil žiaden následok údajného skutku a ani žiaden škodný následok nebol preukázaný a vôbec neskúmal úmysel a ani nemá žiadnym dôkazom preukázaný úmysel obžalovaných zatajiť v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva povinné údaje o závažných skutočnostiach, čím ale mal byť podľa súdu spáchať trestný čin. V ďalších častiach odvolania rozoberá a vymenúva iné podklady, ktoré môžu slúžiť na kontrolu účtovníctva. Súd nesprávne posúdil aj údajnú existenciu závažnejšieho spôsobu konania a použitie odseku 3 písm. b/ § 259 Trestného zákona a dvakrát pričíta toto (i keď nie protiprávne) konanie v neprospech obžalovaných, a tým istým odôvodňuje naplnenie skutkovej podstaty podľa § 259 ods. 1 písm. c/ a aj kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 259 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (rozpor so zásadou spravodlivej konkurencie). Zároveň súd obhajobou vytykané skutkové okolnosti nesprávne považuje za súčasť kvalifikovaného spôsobu konania a tým odôvodňuje, že čin mali spáchať porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie a uloženej im zákonom, teda závažnejším spôsobom konania. Ako dôkaz proti obžalovaným nemohli byť použité znalecké posudky znalca Ing. Pavla Šima č. 12/2015

zo dňa 26.5.2015, číslo 21/2015 zo dňa 24.11.2015, ani číslo 18/2013 zo dňa 20.12.2013, pretože vo všetkých znaleckých posudkoch vychádzal znalec zo skutočnosti, že predmetné pohľadávky, uplatnené na súde, sú existujúce pohľadávky a ich postúpenie považoval za existujúce obchody. Súd nevyhodnotil v prospech obžalovaných vykonaný dôkaz, ktorý uvádza súd na str. 10 rozsudku, že predmetné obchodné spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o., sa mohli rozhodnúť, či budú pohľadávku / ušlý zisk/ evidovať vo svojej účtovnej evidencii a v súvahe účtovnej závierky. Znalec tak potvrdil, že konatelia neboli povinní účtovať o škode. Neexistuje právna povinnosť evidovať v účtovných knihách pravdepodobné aktíva, pretože pohľadávka patrí medzi majetok (aktíva), a taký sa podľa § 2 ods. 4 písm. a) Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve vykazuje v účtovnej závierke v súvahe, až keď je takmer isté (teda nie len pravdepodobné), že v budúcnosti sa zvýšia ekonomické úžitky účtovnej jednotky a dajú sa spoľahlivo oceniť podľa §§ 24 až 28 a zdôrazňujú, že podmienené pohľadávky túto definíciu § 2 ods. 4 písm. a) zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve nespĺňajú. Okresný súd pritom vôbec nehodnotí dôležitosť uvedenia niektorého údaju v poznámkach ku účtovnej závierke z pohľadu dôležitosti pri kontrole účtovníctva. Ani v prípade, ak by existovali ako podmienené pohľadávky, nebola daná závažnosť neuvedenia podmienenej pohľadávky alebo obchodu s materskou spoločnosťou v poznámkach, pretože v prvotných dokladoch na kontrolu účtovníctva (ako dôvodil aj súd) sa tieto údaje nachádzali (zaplatenie súdnych poplatkov, pôžičky na zaplatenie súdnych poplatkov, zmluvy o postúpení pohľadávok, sumarizované v Odbornom vyjadrení Ing. Leckej a v znaleckom posudku Ing. Leckej). Súd nevzal do úvahy, že výsluchom svedkyne Q. dňa 7.11.2018 na hlavnom pojednávaní bolo potvrdené, že keď subjekt podá žalobu, ešte nie je povinnosť uvádzať v poznámkach ku účtovnej závierke podmienenú pohľadávku, je potrebné to uviesť až po prvom rozhodnutí, ale presný termín nie je uvedený (právnym predpisom) a je na účtovnej jednotke, či uvedie informáciu v účtovnej závierke z hľadiska jej významnosti, pričom podotýkajú, že v čase prvého rozhodnutia už spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. neboli účastníkmi súdnych konaní o náhradu škody. Poznámky ku účtovnej závierke nie sú jediným zdrojom informácii na vykonanie kontroly účtovníctva v zmysle ustanovenia § 38 Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, pričom podľa ustanovenia § 259 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona je znakom skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, že tieto údaje musia slúžiť na kontrolu účtovníctva. Takými dokladmi slúžiacimi na kontrolu účtovníctva sú doklady podľa § 31 ods. 1, § 4 ods. 5 Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, v ktorých sa podľa vykonaných dôkazov údaje uvádzajú, nie sú zatajené. Z týchto ako aj ďalších dôvodov obžalovaní požiadali odvolací súd, aby odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil už v tomto štádiu konania, pretože je preukázaná úplná neexistencia predmetných pohľadávok, teda ich neuvedenie v poznámkach ku účtovnej závierke nemohlo nijak skresliť účtovnú závierku, nemá to žiaden význam ani závažnosť a napokon ide o správne vyplnené poznámky ku účtovnej závierke, ktoré neexistujúce obchody s neexistujúcimi pohľadávkami neobsahovali (v zmysle vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 5.5.2021).

Prokurátor vo svojom odvolaní v úvode poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúceho sa uloženého trestu oboch obžalovaných, pričom trest je právnym následkom spáchaného trestného činu (činov), musí byť k nemu proporcionálny a ako taký je potom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu nielen trestu ale aj samotného Trestného zákona. To určuje funkciu trestu, v smeroch v ktorých má pôsobiť aj Trestný zákon, chrániť spoločnosť a prispievať k výchove páchatelia a touto cestou aj celej spoločnosti. Okrem toho má trest vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatelia trestného činu spoločnosťou. Má za to, že súd nedostatočne vyhodnotil okolnosti majúce vplyv na výšku ukladaného trestu odňatia slobody. U oboch obžalovaných je preukázané páchanie skutku po dlhší čas, porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie, a na druhej strane je pravdou, že trestné stíhanie trvalo dlhú dobu. Na prebiehajúce konanie boli naviazané však aj iné, či už predchádzajúce trestné stíhanie, ale prebiehajúce súčasne (zodpovednej osoby za SPF, ako aj znalca podávajúceho znalecký posudok), civilné konania, z ktorých 2 z 3 sú toho času rozhodnuté. Dĺžka konania nebola spôsobená prístupom obvinených, avšak ani zainteresovaných štátnych orgánov, bola spôsobená objektívnymi okolnosťami. U obžalovaných osôb ide o netrestané osoby. Vyhodnotiac aj prístup obžalovaných, ktorí sa nepriznali k spáchaniu skutku, neprejavili ľútosť nad svojim konaním, páchali konanie po dlhší čas a porušením dôležitej povinnosti prokurátor dospel k záveru, že nie je možné prihliadnuť na ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona, ani s odkazom na dĺžku trestného stíhanie, a trest uložený by mal byť prísnejší, na dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej pre uvedený trestný čin, minimálne v rozsahu, ako v rozsudku z 06.05.2019. Zároveň vzhľadom na porušenie dôležitej povinnosti spojenej s ich funkciou, má za neopomenuteľné uloženie trestu zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností s dobou na dolnej hranici trestnej sadzby. Navrhol, aby Krajský súd Prešov podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 21/2018 v neprospech obžalovaných tak, že im uloží trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na dolnej hranici trestnej sadzby, spolu

s trestom zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností, alternatívne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku vrátil vec na konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Poprad. Zároveň navrhol odvolanie obžalovaných podané proti rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 21/2018 zo dňa 06.05.2019 podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Z vyjadrenia obhajoby k odvolaniu prokurátora vyplýva, že s ním nesúhlasí. Prokurátor sa vôbec nezaobrá tým, že súd v písomnom vyhotovení rozsudku úplne ignoruje existenciu dôkazov vykonaných prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 5.5.2021, ktoré preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody, ktoré mali podľa rozsudku súdu obžalovaní evidovať ako škodu. Tieto dôkazy preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody a zároveň preukazujú, že tieto nároky boli od začiatku fiktívne, hypotetické, neexistovali a nemohli vzniknúť. Napriek tomu súd, neberúc do úvahy tieto dôkazy vôbec, ustálil skutkový stav v rozpore s týmito dôkazmi tak, ako by pohľadávky na náhradu škody existovali. Požiadali odvolací súd, aby odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, prihliadnúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že len odvolanie obžalovaných je dôvodné.

Prvostupňový súd pri ustálení záveru o vine obžalovaných poukázal na príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., Opatrenie MF SR č. 23054/2002 zo dňa 16.12.2002 o postupe účtovania a rámcovej účtovnej osnove, Opatrenie MF SR č. 4455/2003 zo dňa 31.03.2003 o podrobnostiach o usporiadaní, označovaní a obsahovom vymedzení položiek účtovnej závierky, závery znaleckých posudkov Ing. Pavla Šima, výpoveď znalca Ing. Pavla Šima a svedkyne Ing. M. Q. i všetky vykonané listinné dôkazy, obsah ktorých je uvedený v predchádzajúcich častiach napadnutého rozhodnutia. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s obranou obžalovaných, ktorí poukazovali na závery znaleckého posudku a odborného vyjadrenia Ing. Daniely Leckej, v ktorých uvádzala, že v predmetných obchodných spoločnostiach AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. bol podľa nej dostatok podkladov slúžiacich na kontrolu účtovníctva a že v obchodných spoločnostiach AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. v danom prípade nedochádzalo ku skresľovaniu údajov hospodárskej a obchodnej evidencie, pretože z uvedených ustanovení zákona o účtovníctve a z ustanovení Opatrení MF SR objektívne vyplýva, že za riadne vedenie účtovníctva treba považovať vykonávanie tejto činnosti v súlade s § 35 až § 40 zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., ako aj jeho vykonávanie v súlade s ostatnými právnymi predpismi - predovšetkým s citovanými Opatreniami Ministerstva financií SR a že za stav vedenia účtovníctva a predpísanej evidencie zodpovedajú valnému zhromaždeniu obchodných spoločností konatelia obchodných spoločností, teda obžalovaní. Ani možnosť prvostupňovým súdom predpokladanej okolnosti „dohody“ spoločníka alebo spoločníkov predmetných obchodných spoločností /AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o., ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika /, ktorých práva a povinnosti upravuje § 113 až § 124 Obchodného zákonníka na žalovanom konaní a takomto spôsobe vedenia účtovníctva nemôže zbaviť obžalovaných ako konateľov spoločností zodpovednosti za riadne vedenie účtovníctva.

Z hľadiska záverov okresného súdu neobstoja ani listinné dôkazy v podobe žiadosti obžalovaných ako konateľov obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. o finančnú podporu adresovanú spol. CIFI SA so sídlom v Luxemburgu pri žalobách uplatňovaných v súdnych konaniach proti Slovenskému pozemkovému fondu a ani zápisnice z valných zhromaždení obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., ktoré rozhodli o postúpení pohľadávky spol. ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika za cenu po 20 000,--eur + 1% zo sumy priznanej súdom, keďže táto bola vyhotovená dňa 06.07.2009 a zápisnice valných zhromaždení obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. dňa 28.09.2009, resp. zmluva o postúpení pohľadávky všetkých troch obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. dňa 29.09.2009, pričom civilné žaloby boli obchodnými spoločnosťami AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. doručené na Okresný súd Poprad už dňa 29.09.2008, z čoho je zrejmé, že dané listiny sú dátumovo ex post po žalovanom období, ktoré je v danej trestnej veci rozhodujúce z hľadiska posúdenia, či konaním obžalovaných došlo k spáchaniu trestného činu, ak áno, akého.

Podľa názoru súdu prvého stupňa ním vykonané a vyhodnotené dôkazy objektívne a spoľahlivo nasvedčujú záveru, že obžalované osoby /spolu s ďalšími osobami znalými práva, ekonomiky a obchodovania/ iba obchádzali príslušné právne predpisy a daňové predpisy v snahe získať sporovými konaniami vedenými voči Slovenskému pozemkovému fondu spolu čiastku 2 765 529 733,50,-Sk /91 798 769,61,eur/, využíjúc pritom aj závery odborného posudku spoločnosti INTERAUDIT Trenčín č. 2/2008 zo dňa 12.06.2008 a závery znaleckého posudku doc. Ing. Milana Polončáka, PhD, konateľa spoločnosti AUDIT-POL, s.r.o. Košice, č. 1/2010 a jeho doplnenie, ktorý predmetný znalecký posudok vedome vypracoval a predložil do konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 20C 139/2008, za ktorý bol neskôr aj právoplatne odsúdený a to za prečin nepravdivého znaleckého posudku tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 347 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, keďže ako znalec pred súdom v občianskom súdnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie /rozsudok Okresného súdu Košice I., sp. zn. 4T 75/2013 zo dňa 15.02.2016, právoplatného dňom 08.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To 22/2016/.

Okresný súd mal za to, že bolo objektívne preukázané, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. si v sporových konaniach, pôvodne vedených na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C 270/2008, sp. zn. 17C 257/2008, sp. zn. 20C 139/2008 žalobami zo dňa 29.09.2008 uplatňovali od Slovenského pozemkového fondu škodu a ušlý zisk, spolu vo výške 91 798 769,61,eur s prísl. za zmarené investície a trvalé zastavenie prác v projekte OKKO G.E.R. a to bez akéhokoľvek relevantného účtovného dokladu, ktorý by objektívne a reálne svedčil o zmarenej investícii projektu OKKO G.E.R. a o vzniknutej reálnej, skutočnej škody a ušlom zisku za zmarenú investíciu projektu OKKO G.E.R. a ktorý by bol riadne zaevidovaný v účtovníctve obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., v časti L Poznámok k ročným závierkam, v Súvahách alebo vo výkazoch o zisku a strate predmetných obchodných spoločností za žalované obdobie a súčasne i to, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. dňa 29.09.2009, po rozhodnutí valných zhromaždení predmetných obchodných spoločností zo dňa 28.09.2009 o postúpení pohľadávok uskutočnili na základe zmlúv o postúpení pohľadávok odplatný predaj predmetných pohľadávok obchodnej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika, ako materskej spoločnosti obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za sumu 20 000,--eur + 1% zo sumy priznanej súdom v jednotlivých sporových konaniach, pôvodne vedených na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C 270/2008, sp. zn. 17C 257/2008, sp. zn. 20C 139/2008 bez toho, aby odplatný predaj pohľadávok riadne zaevidovali v účtovníctve obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a v časti N Poznámok k ročným závierkam za žalované obdobie, ako zoznam obchodov účtovných jednotiek dohodnutých medzi dcérskymi účtovnými jednotkami a materskou účtovnou jednotkou.

Vo vzťahu k záverom znaleckého posudku a odborného vyjadrenia Ing. Daniely Leckej, že podmienený majetok mikro účtovnej jednotky od 01.01.2015 už nie je považovaný za významný údaj, ktorý má mikro účtovná jednotka za povinnosť uvádzať ako povinný údaj v prílohe účtovnej závierky okresný súd uviedol, že podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, to znamená, že pri posudzovaní trestného činu sa vždy vychádza zo zásady, že páchatel'ov skutok sa posudzuje podľa toho práva (trestného a mimo trestného), ktorého použitie je pre páchatel'a najpriaznivejšie, avšak vždy sa použije vo všetkých smeroch buď len právo (trestné alebo mimotrestné) platné v čase činu, alebo len neskoršie právo, aj keď je samozrejme možné posudzovať trestnosť činu podľa mimotrestnej normy (napr. daňovej hmotnoprávnej normy z rokov 2008, 2009, 2010, 2011) a podľa neskoršieho Trestného zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší (napr. z dôvodu zmien kvalifikovanej podstaty trestného činu na základnú skutkovú podstatu alebo z dôvodu, že neskorší zákon ustanoví, že čin nie je trestným činom), k čomu však v danej trestnej veci v zmysle ustanovenia § 84 Trestného zákona nedošlo.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade podľa prvostupňového súdu vyznievajú potom jednoznačne v neprospech uvedenej obrany obžalovaných a súčasne tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností bolo možné vyvodit' jeho

záver, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia, keďže úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila v danej veci nevyhnutný základ princípov logického zhodnotenia dôkazov uvedených a vyplývajúcich z ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku a z týchto dôvodov návrh obžalovanej B. M. a jej obhajcu na doplnenie dokazovania prečítaním znaleckého posudku č. 1/2019 zo dňa 29.01.2019 vypracovaný znaleckou organizáciou ATCL, k.s. Bratislava a odborného vyjadrenia č. 4/2018 zo dňa 30.11.2018 vypracovaného znaleckou organizáciou ATCL, k.s. Bratislava odmietol vykonať, pretože znalecký posudok i odborné vyjadrenie boli vypracované znaleckou organizáciou, zapísanou v zozname znalcov MS SR v odbore ekonomika a riadenie podnikov 510000, odvetvie oceňovanie a hodnotenie podnikov 510101, pričom okolnosti potrebné pre rozhodnutie v danej trestnej veci bolo možné zistiť už zo záverov znaleckých posudkov č. 12/2015 zo dňa 20.06.2015 a č. 21/2015 zo dňa 24.11.2015, z výpovedí Ing. Pavla Šimu - znalca z odboru ekonómia a manažment 090000, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo 090100 i z ďalších vyššie uvedených listinných dôkazov.

V danom prípade si okresný súd (v spojitosti s pokynmi odvolacieho súdu) argumentačne osvojil právnu obranu obžalovaných, že o pozastavení projektu OKKO G.E.R. nerozhodli oni ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., ale valné zhromaždenia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a preto túto skutočnosť do svojich skutkových záverov v konečnom dôsledku, a na rozdiel od obžaloby, nepojal.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd prvého stupňa konanie obžalovaných kvalifikoval ako zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní spoločným konaním zatajili povinné údaje o závažných skutočnostiach v iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva, čím spáchali závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie a uloženej im zákonom.

Zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladaných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Uplatnenie trestnej zodpovednosti za daný trestný čin prichádza do úvahy predovšetkým v oblasti podnikania, pričom je podstatné, či povinnej osobe vyplývajú zo zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu nejaké povinnosti a akým spôsobom ich porušila. Chráneným objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom vedení hospodárskej a obchodnej evidencie, adresátom týchto informácií - formulovaných ako povinné údaje je predovšetkým štát a nepriamo aj obchodní partneri, akcionári a pod. Objektom trestného činu je aj záujem na kontrole riadneho vedenia účtovníctva a záujem na ochrane adresáta týchto informácií i ich pravdivosti, pretože adresátom týchto informácií je spravidla /nie výlučne/ štát, postačí preto, aby vyššie popísaným konaním páchatel'a boli ohrozené majetkové práva iného a že nemusí vôbec dôjsť k porušeniu týchto jeho práv. V zmysle ustálenej súdnej praxe jednoznačne vyplýva, že predmetného trestného činu sa dopustí ten, kto nevedie účtovné knihy, zápisy alebo iné doklady slúžiace k prehľadu o stave hospodárenia a majetku alebo k ich kontrole, napriek tomu, že je podľa zákona povinný ich viesť, ale i ten, kto v takýchto účtovných knihách, zápisov alebo iných dokladoch uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo v týchto účtovných knihách, zápisov alebo dokladoch takéto údaje zatají, čím ohrozí majetkové práva iného.

Podľa okresného súdu, z ustáleného skutkového a právneho stavu preukázateľne vyplýva, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. si v predmetných civilných súdnych sporoch pôvodne vedených na Okresnom súde Poprad a neskôr na Okresnom súde Prešov v žalovanom období rokov 2008 až 2011 uplatňovali hodnotu sporov za škodu a ušlý zisk v súvislosti s nerealizáciou projektu OKKO G.E.R. v čiastke prevyšujúcej sumu 91 000 000,-- eur /bez príslušenstva/ na ťarchu štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom, čo však v účtovných závierkach za žalované obdobie neúčtovali ako zmarenú investíciu ani ju nezaevidovali v príslušnej časti Poznámok a pritom to bola tak významná finančná, ekonomická a účtovná skutočnosť, že jej neuvedenie alebo zatajenie muselo spôsobiť ohrozenie zákonom chráneného objektu - záujmu štátu na riadnom vedení hospodárskej a obchodnej evidencie a údajov v príslušných dokladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva, predovšetkým v oblasti podnikania

a určených zákonom o účtovníctve č. 431/2002 Z.z. v znení zákona č. 504/2009 Z.z. účinného v čase spáchania skutku. Z predmetného skutkového a právneho stavu preukázateľne vyplýva aj to, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. potom, čo valné zhromaždenia týchto obchodných spoločností dňa 28.09.2009 rozhodli o postúpení žalovaných pohľadávok, dňa 29.09.2009 tieto pohľadávky odplatne za sumu presahujúcu čiastku 283 500,--eur postúpili podnikateľskému subjektu - obchodnej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol v Cyperskej republike a čo v žalovanom období neuviedli ani v príslušných účtovných závierkach predmetných obchodných spoločností a ani v príslušnej časti Poznámok, hoci to ako zoznam obchodov účtovných jednotiek dohodnutých medzi dcérskymi účtovnými jednotkami /AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. /a materskou účtovnou jednotkou/ ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol v Cyperskej republike/ ako konatelia obchodných spoločností mali uviesť, bez ohľadu nato, či sa tento predaj pohľadávok aj reálne uskutočnil a z týchto dôvodov bolo potom potrebné a zákonné konanie oboch obžalovaných kvalifikovať ako závažnejší spôsob konania v zmysle § 138 písm. h/ Trestného zákona. Podľa § 138 písm. h/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Porušením dôležitej povinnosti sa teda rozumie závažnejšie neplnenie si povinnosti alebo také porušenie, ktoré je nad rámec ich bežného plnenia, v prípade napr. ekonomickej trestnej činnosti je porušením dôležitej povinnosti také jej porušenie, s ktorým sa spája spravidla vznik vysokej škody a pritom plnenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej buď z funkcie páchatel'a alebo z povinnosti uloženej mu zákonom má byť jeho prioritou. Medzi porušením takej povinnosti a následkom trestného činu musí byť zistená príčinná súvislosť. Podľa ustálenej súdnej praxe formulácia „dôležitej povinnosti vyplývajúca zo zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej podľa zákona“ je volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatel'ovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide aj o povinnosti uložené zákonom alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise.

Okresný súd vzhľadom na vykonané dôkazy dospel k záveru, že na následku žalovaného trestného činu sa podieľali vyššie uvedeným konaním výlučne obžalované osoby, ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., ktoré na Okresnom súde Poprad dňa 29.09.2008 podali predmetné žaloby v civilných konaniach a ktoré dňa 29.09.2009 podpísali zmluvy o postúpení pohľadávok spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol v Cyperskej republike, súčasťou ktorých boli dohody o výške odplaty za ich postúpenie a spôsob ich platenia.

S takto uvedenými závermi okresného súdu sa ale odvolací súd nestotožnil a to z nižšie uvedených dôvodov.

V prvom rade bolo v danom prípade potrebné skúmať či sa skutok stal, je trestným činom ako aj právnu kvalifikáciu konania kladeného za vinu obžalovaným. Ako je to už vyššie uvedené obžaloba na odvolateľov bola podaná pre trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona, a to na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Z trestný čin uvedený v § 259 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, je možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Pri jeho kvalifikovanej podobe aj podľa ods. 3 písm. b/ Trestný zákon umožňuje potrestať páchatel'a odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,

b) dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov,

c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,

d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,

e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Vychádzajúc z uvedeného je premlčacia doba trestného stíhania pri § 259 ods. 1 Tr. zákona 3 roky a pri jeho kvalifikovanej podobe podľa ods. 3 je táto doba 10 rokov.

Zo spisového materiálu vyplýva, že trestné stíhanie pre hore uvedený trestný čin sa začalo vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania vyšetrovateľom PPZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expositúra stred Banská Bystrica pod ČVS:PPZ-653/NKA-PK-ST-2012 dňa 18.11.2014, ktoré sa týkalo nestotožnených osôb konajúcich za spoločnosť AR park s.r.o. Dňa 24.02.2015 tým istým vyšetrovateľom pod rovnakým ČVS bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona aj voči nestotožneným osobám konajúcim za spoločnosti AR city s.r.o. a AR golf s.r.o. Dňa 26.10.2015 boli vylúčené vyššie uvedené trestné stíhanie zo spoločného konania z trestnej veci neznámeho páchatel'a zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona (trestné stíhanie tu bolo začaté 23.11.2012).

Dňa 8.12.2015 bolo vznesené obvinenia B. M. a Ing. O. Z. za zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na skutkovom základe tam uvedenom týkajúcich sa spoločností AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o.

Krajská prokuratúra Prešov podala na Okresnom súde Poprad dňa 14.02.2018 obžalobu na vyššie uvedené osoby a to na tom skutkovom základe, že

ako konatelia spoločností AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a za AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO:36 508 101, ktorí podľa § 135 ods. 1, ods. 2 a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých spoločníkov a aj podľa ust. § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z. zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, napriek tomu, že mali vedomosť, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovému súdu, pričom nerozhodli o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R a neúčtovali o zmarenej investícii ako o škode a napriek tomu si túto škodu zo zmarenej investície uplatnili

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C/270/2008 v právnej veci žalobcu AR city, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 664 189 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 477.758.480,50 Sk (15.858.676,24,-eur) s príslušenstvom

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 17C/257/2008 v právnej veci žalobcu AR golf, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 665 266 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 698.418.398,- Sk (23.183.243,64,-eur) s príslušenstvom

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 20C/139/2008 v právnej veci žalobcu AR park, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 508 101 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 1.589.352.855,- Sk (52.756.849,73,-eur) s príslušenstvom

a napriek tomu, že v roku 2009 došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 medzi

spoločnosťou AR city, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR golf, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR park, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,--eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom

a predaj svojich podmienených pohľadávok voči Slovenskému pozemkovému fondu, ktoré boli v tom čase žalované na Okresnom súde Poprad neuviedli v časti L Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., čím zatajili významnú podmienenú pohľadávku voči ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED

a v časti N Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011 zoznam obchodov účtovnej jednotky dohodnutých s dcérskou účtovnou jednotkou a materskou účtovnou jednotkou bez ohľadu na to, že či sa obchody medzi nimi v jednotlivých účtovných rokoch uskutočnili a na to, či sa uskutočnil predaj pohľadávky zo súdnych sporov materskej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, čím mali obvinený spáchať za zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva.

Žalované obdobie, počas ktorého sa mali obžalovaní dopúšťať trestnej činnosti bolo v predmetnom obžalobnom návrhu ustálené na roky 2008, 2009, 2010 a 2011.

Posledné daňové priznanie za rok 2011 aj s príslušnými prílohami (najmä poznámkami) podľa prezenčnej pečiatky Daňového úradu Prešov bolo podané na tomto úrade 27.03.2012 a to rovnako za všetky obchodné spoločnosti, t.j. AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o. Od tohto momentu potom začala plynúť doba premlčania, ktorá by v prípade ustálenia a právneho kvalifikovania konania obžalovaných podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona uplynula po troch rokoch, t.j. 27.03.2015 a podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona 27.03.2022 (teda po 10 rokoch).

Podľa § 87 ods. 3 Tr. zákona, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a, alebo

b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin.

Ako to je už hore spomenuté, obvinenie bolo vznesené B. M. a Ing. O. Z. dňa 8.12.2015. Podľa odpisu z registra trestov ani jeden z obžalovaných nebol súdne trestaný, preto v danom prípade nemohli nastať účinky § 87 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona.

Krajský súd preto pri preskúmaní súdnej trestnej veci najprv skúmal, či v danom prípade nedošlo k premlčaniu trestného stíhania. Je zrejmé, že ak by bolo konanie obžalovaných posúdené iba podľa základnej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, potom by k premlčaniu trestného stíhania došlo už dňa 27.03.2015, teda ešte pred vznesením obvinenia (toto bolo vydané až dňa 8.12.2015) a z uvedeného dôvodu by bolo trestné stíhanie obžalovaných neprípustné v zmysle § 9 ods. 1 Tr. poriadku.

Odvolací súd pritom vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 6To/2/2020 zo dňa 15.04.2020 upriamil pozornosť okresného súdu, okrem iných vytýkaných skutočností aj na to, že obžalovaným sa kladie za vinu spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania, tým že porušili dôležitú povinnosť vyplývajúcej z ich funkcie a uloženej im zákonom. Podľa ustálenej súdnej praxe formulácia „dôležitej povinnosti vyplývajúca zo zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uložena podľa zákona“ je volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatelovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide aj o povinnosti uložené zákonom alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise. Z komentárov k uvedenej problematike vyplýva, že za dôležitú povinnosť možno všeobecne považovať povinnosť, ktorej porušenie za danej situácie spravidla v značnej miere zvyšuje najmä nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie. Môže však ísť aj o škodu na majetku alebo na iných právach obeť. Ide o povinnosti, ktoré pre páchatel'a vyplývajú z jeho pôsobnosti v pracovnom alebo funkčnom zaradení. Povinnosti môžu vyplývať nielen zo zákona, ale na základe zákona aj z iného všeobecne záväzného právneho predpisu. Aby išlo o porušenie dôležitej povinnosti, musí sa preukázať, že medzi porušením takej povinnosti a následkom trestného činu je príčinná súvislosť (k tomu porovnaj R 31/1966). Ak pri vzniku následku spolupôsobilo viac, treba hodnotiť každú príčinu, pokiaľ ide o jej význam pre vznik následku osobitne a určiť jej dôležitosť z hľadiska následku, ktorý z konania páchatel'a nastal. Konanie páchatel'a, aj keď je len jedným článkom reťaze príčin, ktoré spôsobili následok, je príčinou následku aj vtedy, keď by následok nenastal bez ďalšieho konania tretej osoby (k tomu porovnaj R 72/1971).

Krajský súd zároveň upozornil prvostupňový súd, že bude nevyhnutné sa podrobnejšie zaoberať žalovanou právnou kvalifikáciou konania obžalovaných (najmä, ak opätovne dospeje k záveru o ich vine) a následne ju aj ústavne konformným spôsobom odôvodniť a to aj z pohľadu, či použitie jednej a tej istej okolnosti - spáchanie trestného činu vykonávaním svojich povinností spôsobom odporujúcim zákonu - zatajenie povinných údajov (§ 259 ods. 1 písm. c) Trestného zákona) na jednej strane a spáchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona (§ 259 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, § 138 písm. h) Trestného zákona) na druhej strane na vyvodenie dvoch pre obžalovaných negatívnych dôsledkov v podobe súčasného použitia tej istej okolnosti na posúdenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 259 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a zároveň aj podľa § 259 ods. 3 písm. b) Trestného zákona neodporuje princípu spravodlivej konkurencie dvoch zákonných ustanovení a zároveň, či súčasné použitie uvedených ustanovení Trestného zákona neodporuje princípu zákazu dvojitého pričítania (spravodlivá konkurencia) tej istej okolnosti (§ 38 ods. 1 Trestného zákona) vo vzťahu k obžalovaným. Platí totiž, že v prípade takejto konkurencie má prednosť právne posúdenie skutku len podľa základnej skutkovej podstaty trestného činu, pretože tá istá okolnosť zároveň odôvodňujúca aj právne posúdenie skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu je už v nej (v základe) obsiahnutá. V súdenom prípade bude mať totiž uvedená skutočnosť nepochybne podstatný význam nielen pre ustálenie právnej kvalifikácie konania obžalovaných a tým aj do úvahy prichádzajúcej výšky trestnej sadzby, ale v neposlednom rade aj pre plynutie lehôt pri úvahách týkajúcich sa premlčania trestného stíhania (§ 87 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona - 10 rokov alebo písm. e/ - 3 roky).

Ako to je už vyššie zmienené v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd cituje ustanovenia Obchodného zákonníka (najmä §§ 135 ods. 1,2 a 135a) a zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., z ktorých vyplývajú povinnosti konateľov spoločností s ručením obmedzením ako aj účtovnej jednotky vo vzťahu k účtovnej závierke. Obžalovaní mali konať pritom spôsobom odporujúci zákonom spočívajúcim v tom, že zatajili povinné údaje o závažných skutočnostiach v iných podkladoch (poznámkach) slúžiacich na kontrolu účtovníctva a čin spáchali porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej im z ich funkcie a uloženej im zákonom, za ktoré prvostupňový súd považoval závažnejšie neplnenie si povinnosti alebo také porušenie, ktoré je nad rámec ich bežného plnenia, v prípade napr. ekonomickej trestnej činnosti je porušením dôležitej povinnosti také jej porušenie, s ktorým sa spája spravidla vznik vysokej škody a pritom plnenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej buď z funkcie páchatel'a alebo z povinnosti uloženej mu zákonom má byť jeho prioritou.

Vo vzťahu k zmienenej vysokej škode, ktorá by mohla byť považovaná ako následok pre porušenie povinnosti konateľov závažnejším spôsobom konania, je potrebné poukázať na výpoveď svedkyne Ing. M. Q. v konaní pred prvostupňovým súdom, ktorá pracuje na Finančnom riaditeľstve, odbor daňovej metodiky, oddelenie dane z príjmu a účtovníctva, že pohľadávka, ktorá je vymáhaná súdnou cestou - žalobou je pohľadávkou, ktorú v účtovníctve podnikateľský subjekt nemá, ale snaží sa ju dosiahnuť, teda,

že žalobca pohľadávku neučtuje na účtoch hlavnej knihy a pohľadávku nevedie v jeho Súvahe, keďže takáto pohľadávka je tzv. iným majetkom, iným aktívom a podmienenou pohľadávkou, ktorá by mala byť súčasťou Poznámok. Nezapísaním takejto pohľadávky do Poznámok nezíska správca dane celkový obraz o účtovnej jednotke z toho dôvodu, že ak sa podmienená pohľadávka stane skutočnou, musí byť podľa tvrdenia svedkyne zaúčtovaná do výnosov. Avšak nezapísanie takejto pohľadávky do Poznámok nie je rozhodujúce pre správcu dane a nie je to rozhodujúce (nemá podstatný význam) pre určenie základu dane, pretože to základ dane nijakým spôsobom neovplyvňuje. Je to iba informácia pre správcu dane, aby v budúcich obdobiach prihliadal na túto skutočnosť. Pre správcu dane je to len znak toho, že z nej môže byť nejaký majetok, ak by sa táto podmienená pohľadávka stala skutočnou pohľadávkou. Keďže podmienená pohľadávka nemá vplyv na základ dane, tak úsudok správcu dane to neovplyvní. To, že podmienená pohľadávka je uvedená v poznámkach, je len doplňujúca informácia pre správcu dane alebo kontrolóra. Teda ak správca dane kontroluje daň z príjmu právnickej osoby, tak to čo je uvedené v poznámkach ohľadne podmienenej pohľadávky, to ho nezaujíma. Na kontrolu účtovníctva slúžia aj iné doklady a ak pri kontrole daňový úrad zistí, že boli zaúčtované výdavky buď z bankového účtu alebo v hotovosti a nevidí tieto listiny, tak si ich vyžiada. V prípade ak by došlo k daňovej kontrole má daňový úrad možnosť dozvedieť sa cez doklady existenciu podmienenej pohľadávky a existenciu súdneho sporu, ak by sa o to zaujímal v súvislosti so správou daní. Podmienená pohľadávka je podmienenou preto, lebo je to možný majetok, ktorý je výsledkom minulých udalostí a jej vznik nezávisí od konania účtovnej jednotky. Ak súd právoplatne rozhodne o podstatnosť pohľadávky, tak až vtedy sa táto pohľadávka mení na riadnu pohľadávku.

Z výpovedi znalca ako aj z oboznámených znaleckých posudkov Ing. Pavla Šimu, okrem iného vyplýva, spodná hranica, od ktorej sa podmienený majetok má vykazovať v poznámkach nie je stanovená. To znamená, že pri pravdepodobnosti medzi 0 a 50% sa neuvádza ani v poznámkach, pri pravdepodobnosti od viac ako 50 % až do takmer isté, sa uvádza v poznámkach a od takmer isté až do pravdepodobnosti 100% sa vyказuje v úvahe a nie v poznámkach. Od 1.1.2003 do 31.12.2004 bola povinnosť účtovať všetky pohľadávky (aj podmienené) ako súčasť vykazovaného majetku, ak to je takmer isté. Nakoľko podľa rozhodnutia spoločnosti nebolo takmer isté, že pohľadávku za ušlý zisk v takej výške zodpovedná osoba za škodu zaplatí, nebola spoločnosť v roku 2008 povinná zaúčtovať a vykázať majetok v súvahe za rok 2008. Keďže nebola povinnosť zaúčtovať pohľadávku za ušlý zisk, táto pohľadávka nemala žiaden dopad na hospodársky výsledok a zdaňovanie. Znalec ale tvrdí, že spoločnosť bola povinná uviesť túto pohľadávku v poznámkach za rok 2008 v časti L. Zároveň, ak v roku 2009 uvedené spoločnosti predávali majetok- pohľadávku zo súdneho sporu spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, čím vznikla nová podmienená pohľadávka vo výške odplaty za túto pohľadávku, boli preto povinné to uviesť v časti L c) Poznámok. Spoločnosti neuvádzali v častiach L, N a E Poznámok k účtovnej závierke údaje, ktoré neskôr preložili súdu v sporovom konaní.

Naproti tomu z oboznámeného listinného dôkazu - znaleckého posudku 2/2019 Ing. Daniely Leckej vyplýva, že za roky 2008 až 2011 bolo v prvotnej účtovnej evidencii dostatok podkladov slúžiacich na kontrolu účtovníctva ohľadom súdnych sporov a podmieneného majetku, ohľadom postúpenia pohľadávok a teda neboli zamlčané informácie k zisteniu existencie súdnych sporov a podmieneného majetku - pohľadávky, ako ani k postúpeniu týchto pohľadávok na ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED. Neuvedenie vybraných informácií v účtovných závierkach za roky 2007 až 2014 má nevýznamný vplyv na úsudok a rozhodovanie užívateľov účtovnej závierky. Súčasne podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek (ďalej aj ako Mikro ÚJ) od roku 2015 už výslovne nie je považovaný za významný údaj, ktorý musí Mikro ÚJ uvádzať ako povinný údaj v prílohe v účtovnej závierke (k tomu pozri opatrenie Ministerstva financií SR z 03.12.2014 č. MF/23377/2014-74), pričom spoločnosti AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o. by boli zaradené do tejto kategórie vzhľadom na ich veľkosť. Na tomto je možné demonštrovať jednoznačnosť nevýznamnosti neuvedenia podmieneného majetku v Poznámkach k účtovnej závierke (viď opatrenie Ministerstva financií platným od 1.1.2015).

V zmysle Prílohy č. 3 k Opatreniu MF SR č. 4455/2003-92, (platné a účinné v žalovanom období) ktorá upravuje vzorové Poznámky k v účtovnej závierke, v bode L, pod písm. c) sa uvádzajú informácie o podmienenom majetku, ich opis a hodnota, pričom za druhou bodkočiarkou je uvedené, že: „informácie o možnom majetku sa neuvádzajú len, ak je zvýšenie ekonomických úžitkov nepravdepodobné." Znalec Ing. Šimo pri spracovaní svojich znaleckých posudkov vychádzal z toho, že posudzované spoločnosti sa o dozvedeli o predpokladanej škode a ušlom zisku z odborného posudku 2/2008 INTERAUDIT Trenčín, pričom o tom neučtovali v účtovných knihách ani neuviedli v poznámkach. Pri spracovaní

znaleckých posudkov mal informáciu, že na Okresnom súde Poprad existujú pohľadávky, ktoré si uplatnili spoločnosti AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o., ktoré ale pri vypracovaní posudkov nenašiel v účtovnej závierke alebo poznámkach a vtedy tam konštatoval, že existuje rozdiel týkajúci sa toho, že na súde pohľadávky existuje a v účtovníctve pohľadávka neexistuje. Tieto pohľadávky neboli fiktívne, vzhľadom k tomu, že boli predmetom súdneho sporu a nachádzali sa v spise Okresného súdu Poprad. K uvádzanej realite týchto podmienených pohľadávok je ale potrebné vychádzať zo súdnych rozhodnutí Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C 225/2014 zo dňa 21.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co 24/2020 zo dňa 30.11.2020, rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15C 144/2014 zo dňa 21.8.2020 a rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 13C 213/2011 zo dňa 9.4.2019 právoplatný dňom 13.6.2019, z ktorých zhodne vyplýva, že aj existencia ušlého zisku musí byť vždy bezpečne preukázaná a musia byť dokazované také reálne skutkové okolnosti, ktoré musí tvrdiť poškodený, ktoré pri logickej úvahe povedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol nebyť protiprávnej udalosti. Žalobca v spore nepreukázal existenciu základných okolností, resp. predpokladov pre uplatnený ušlý zisk, ktorý mohol pri bežnom chode vecí očakávať. Nemohol tak byť v spore úspešný. Jeho vyčíslený ušlý zisk, s poukazom na predložený znalecký posudok a neskôr preložené vyjadrenie Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, nemá reálny základ, zostal iba v rovine fikcie a hypotéz. Taktiež ak žalobca (v našom prípade jednotlivé s.r.o) vynakladali prostriedky zo svojho majetku a nemali zabezpečené základné formálne predpoklady pre ich naplnenie, neboli zaistené akékoľvek predpoklady pre pravidelný beh vecí, konali s vysokým stupňom podnikateľského rizika a toto konanie nemožno pričítať žalovanému (Slovenskému pozemkovému fondu).

Ak teda znalec Ing. Šimo pri ustálení svojich vtedajších záverov (pričom okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaných ustálil predovšetkým na základe nich) vychádzal z toho, že predmetné podmienené pohľadávky nie sú fiktívne ale sú reálne a oproti tomu z rozhodnutí konajúcich civilných súdov vyplýva opačný záver - ich reálny základ zostal iba v rovine fikcie a hypotéz, zohľadniac pritom ust. § 7 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného, potom ním uvádzané závery v terajšom štádiu trestného konania vychádzajú z nesprávnych predpokladov. Možno preto na základe výsledkov doterajších civilných súdnych konaní dospieť k záveru, že rozhodnutie obžalovaných o tom, že takéto podmienené pohľadávky, či už z podaných žalôb ako aj postúpených pohľadávok materskej spoločnosti neuvádzali v príslušných častiach Poznámok k účtovnej závierke za roky 2008-2011, ako za správne, pretože neočakávali pozitívny výsledok sporových konaní a pokladali ho za nepravdepodobný. Napokon aj vypočítaná zástupkyňa Finančného riaditeľstva SR Ing. M. Q. uviedla, že účtovníctvo funguje na základe zásady opatrnosti, čo znamená nenadhodnocovať majetok a nepodhodnocovať záväzky. To platí pre súvahu ale takisto aj pre poznámky. Krajský súd súčasne poukazuje na § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka - právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný (pôsobí ex tunc, t.j. od začiatku a nastáva priamo zo zákona, nemožno ho žiadnym spôsobom napraviť /konvalidácia alebo ratihabícia/, čo vyplýva z toho, že nemožno naprávať úkon, ktorý neexistuje, a nádväzne na to, z rovnakého dôvodu - nemožno od takého právneho úkonu / zmluvy odstúpiť) - teda aj zmluvné postúpenie podmienených pohľadávok jednotlivými obchodnými spoločnosťami AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o. v tom čase materskej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, je potrebné posúdiť v tomto čase ako neplatné, vzhľadom na fiktívne, nereálne plnenie a teda nemohla vzniknúť ani do budúca žiadna pohľadávka (odplata) dcérskych spoločností voči ich materskej spoločnosti a potom ani povinnosť konateľov takéto informácie uvádzať v Poznámkach.

Ohľadom žalovanému porušeniu dôležitej povinnosti § 138 písm. h/ Tr. zákona, krajský súd zároveň dospel k záveru, že v danom prípade došlo k dvojitému pričítaniu tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaných a to jednak tým, že mali zatajiť povinné údaje o závažných skutočnostiach v poznámkach k účtovnej závierke a súčasne takto mali porušiť dôležitú povinnosť vyplývajúcu z ich funkcie (konateľov) a uloženej im zákonom. Zo súdnej praxe pritom vyplýva, že pri posudzovaní konaní páchatel'ov takejto trestnej činnosti bolo v drvivej väčšine súdených prípadov posudzovanie konania páchatel'ov, ktorý vôbec nevedli žiadnu účtovnú evidenciu, čím zmarili úplne kontrolu účtovníctva, len ako spáchanie prečinu podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a nie aj v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa ods. 3 písm. b/Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona. Obžalovaní pritom viedli účtovnú evidenciu, neurobili ju neupotrebitel'nou, nezničili ju, nezatajovali ju a v prípade daňovej kontroly, ktorá

doposiaľ vykonaná nebola, by v zmysle znaleckého posudku Ing. Leckej mal kontrolný orgán dostatok účtovných dokladov na riadne vykonanie kontroly vedenia účtovníctva. Formulácia "dôležitá povinnosť vyplývajúca zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uložená podľa zákona" je zákonodarcom volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatelovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide o povinnosti, ktoré majú vzťah k ochrane života a zdravia ľudí a ktoré sú z tohto hľadiska dôležité a uložené zákonom alebo sú obsiahnuté aj v inom všeobecne záväznom právnom predpise alebo aj v konkrétnom príkaze vydanom na základe zákona a spôsobom uvedeným v zákone. Podľa konštantnej súdnej praxe za porušenie dôležitej povinnosti nemožno považovať porušenie každej povinnosti, hoci z hľadiska výkonu funkcie, postavenia, povolania či zamestnania aj môže ísť o dôležitú povinnosť, ale len porušenie takej povinnosti, ktorá má za danej, konkrétnej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život, zdravie alebo vysokú škodu a keď teda jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku. Ako konštatoval vypočutý znalec Ing. Šima a pracovníčka Finančného riaditeľstva, neuvedenie podmienených pohľadávok do Poznámok nie je rozhodujúce pre správcu dane a nie je to rozhodujúce (nemá podstatný význam) pre určenie základu dane, pretože to základ dane nijakým spôsobom neovplyvňuje. Je to iba informácia pre správcu dane, aby v budúcich obdobiach prihliadal na túto skutočnosť. O tom, že ide o nevýznamnú informáciu aj pre iných užívateľov účtovných závierok svedčí aj tá skutočnosť, že v zmysle opatrenia Ministerstva financií SR platného od 1.1.2015, týkajúcej uvádzania takýchto podmienených pohľadávok v časti poznámok, bola takáto povinnosť Mikro ÚJ zrušená. Ak teda ani príslušné ministerstvo neprikladá takémuto poznatku taký podstatný/rozhodný význam, ktorý by museli aj naďalej účtovnej jednotky vykazovať v časti Poznámok, potom nemôže ísť ani o porušenie dôležitej povinnosti zo strany štatutárnych orgánov, ak ho v minulosti neuviedli, resp. zatajili.

Správne malo byť preto okresným súdom ustálené konanie obžalovaných len ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na stíhanie ktorého sa vzťahuje premičacia doba 3 rokov. Keďže k vzneseniu obvinenia príslušným vyšetrovateľom došlo až po uplynutí tejto doby, mal súd prvého stupňa trestné stíhanie obžalovaných zastaviť pre neprípustnosť. Krajský súd zistiť túto pochybenie okresného súdu potom v súlade s § 320 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí, keďže mu to umožňovalo ust. § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku zastavil trestné stíhanie obžalovaných, pretože trestné stíhanie je neprípustné pre premičanie.

Krajský súd ešte okrem hore uvedeného poukazuje aj na to, že okresný súd sa nedôsledne vysporiadať s otázkou trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaných, ktorí, v zmysle skutkovej vety, mali okrem iného ako konatelia uviesť údaje v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011, ktoré nezodpovedali skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovanému súdu, keďže podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek od roku 2015 už výslovne nie je považovaný za významný údaj, ktorý musí Mikro účtovná jednotka uvádzať ako povinný údaj v prílohe účtovnej závierky (porovnaj opatrenie MF SR platného od 1.1.2015) a či v takýchto prípadoch je možné vyvodzovať trestnú zodpovednosť páchatel'a za porušenie povinnosti - uviesť povinný údaj, ktorá už v čase rozhodovania súdu nie je mimotrestnou normou obligatórne uložená v neskončených trestných veciach a či je možné postupovať analogicky podľa ustanovenia § 84 Tr. zák., ktoré hovorí o zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona (aj keď len trestného - a či by bolo možné analogické použitie predmetného ustanovenia v prospech páchatel'a). Podstatou posudzovania trestnosti činu nie je len posudzovanie ustanovení Trestného zákona, ale aj zákonov na ktoré Trestný zákon vyslovene odkazuje vo svojich skutkových podstatách, nakoľko práve od nich často závisí to, či konanie určitej osoby bude trestné alebo beztrestné. Pri posudzovaní trestnosti činu sa teda neposudzujú len ustanovenia Trestného zákona, ale berie sa do úvahy aj súhrn všetkých do úvahy prichádzajúcich blanketových právnych predpisov účinných v tom istom čase, ktoré majú vplyv nielen na otázku, či posudzovaný čin páchatel'a je vôbec stíhateľný, ale aj na otázku, pre ktorý trestný čin. Preto sa podľa času spáchania musí posudzovať aj to, ktoré právne normy dopĺňajú blanketové dispozície Tr. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqga>> zákona.

Je síce pravdou, že k zmene zákona o účtovníctve v tejto časti nedošlo, ale obžalovaným sa kládlo za vinu, že neuvádzali v Poznámkach k účtovnej závierke údaje, povinnosť ktorých zverejnenie ukladalo opatrenie Ministerstva financií SR. Ak teda takéto konanie by bolo trestné do 31.12.2014 ale od 1.1.2015

už takáto povinnosť Mikro ÚJ a ich štatutárnym orgánom nie je takýto predpisom uložená, tak potom nemôžu už orgány činné v trestnom konaní neuvádzanie týchto údajov v Poznámkach za účtovné závierky predkladané príslušnému daňovému za rok 2015 a nasledujúce trestne stíhať. Ak potom nie je v súčasnosti už takéto konanie trestné je potrebné podľa názoru krajského súdu pri posudzovaní trestnosti činu vychádzať jednak z ustanovení § 2 ods. 1 Tr. zák. a § 84 Tr. zákona a takýto čin nepovažovať za trestný, keďže použitie nového práva je pre páchatel'a priaznivejšie ako právo skoršie. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie otázky, či použitie neskoršieho zákona by bolo pre páchatel'a priaznivejšie, je celkový výsledok z hľadiska trestnosti, ktorého by bolo pri aplikácii toho či iného zákona dosiahnuté s prihliadnutím ku všetkým právne rozhodným okolnostiam konkrétneho prípadu. Použitie nového práva je teda pre páchatel'a priaznivejšie vtedy, pokiaľ jeho ustanovenia posudzované ako celok poskytujú výsledok priaznivejší ako právo skoršie (napr. čin by nenaplňal znaky žiadneho trestného činu a neprichádzalo by do úvahy ani postúpenie veci príslušnému orgánu na ďalšie konanie). Podstatou posudzovania trestnosti činu nie je len posudzovanie ustanovení Trestného zákona, ale aj zákonov na ktoré Trestný zákon vyslovene odkazuje vo svojich skutkových podstatách, nakoľko práve od nich často závisí to, či konanie určitej osoby bude trestné alebo beztrestné. Pri posudzovaní trestnosti činu sa teda neposudzujú len ustanovenia Trestného zákona, ale berie sa do úvahy aj súhrn všetkých do úvahy prichádzajúcich blanketových právnych predpisov účinných v tom istom čase, ktoré majú vplyv nielen na otázku, či posudzovaný čin páchatel'a je vôbec stíhateľný, ale aj na otázku, pre ktorý trestný čin. Preto sa podľa času spáchania musí posudzovať aj to, ktoré právne normy dopĺňajú blanketové dispozície Tr. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqga>> zákona.

Ku konaniu kladeného obžalobou za vinu obžalovaným týkajúceho sa toho, že nerozhodli o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R a neúčtovali o zmarenej investícii ako o škode a napriek tomu si túto škodu zo zmarenej investície uplatnili, krajský súd svoj názor vyjadril už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení. Pre pripomenutie však znova uvádza, že podľa výpovedí obžalovaných ako aj svedkov (Ing. Z. J.), znalca Ing. Pavla Šima, spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. boli založené za účelom realizácie projektu OKKO G.E.R. a realizácia tejto investície mala byť prakticky jediným ich reálne vykonávaným predmetom podnikania. Išlo teda o hlavný (nosný), predmet ich obchodnej činnosti. Zo spoločenských zmlúv (zakladateľských listín) týchto spoločností s ručením obmedzením zhodne vyplýva, že o schválení zmien týkajúcich sa podnikateľskej činnosti spoločnosti rozhoduje valné zhromaždenie. Je nepochybné, že v prípade rozhodovania o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R., keďže ide asi o najdôležitejšiu zmenu v hospodárskom a obchodnom živote vyššie menovaných obchodných spoločností, si takúto kompetenciu v zmysle jednotlivých spoločenských zmlúv vymienilo do svojej pôsobnosti valné zhromaždenie, ktoré je najvyšším orgánom spoločnosti. Rozsah pôsobnosti valného zhromaždenia ustanovený Obchodným zákonníkom možno spoločenskou zmluvou alebo stanovami rozšíriť. Valné zhromaždenie si môže vyhradiť na rozhodovanie aj vecí, ktoré inak patria do pôsobnosti konateľov (napr. rozhodovanie vo veciach obchodného vedenia). V žiadnom prípade však nemôže na seba preniesť oprávnenie konateľov konať v mene spoločnosti, ktoré zo zákona patrí iba konateľom ako členom štatutárneho orgánu. Zároveň platí, že valné zhromaždenie má právo kedykoľvek si vyhradiť rozhodovanie aj o tých otázkach, o ktorých podľa zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov má rozhodovať iný orgán, a to dokonca aj vtedy, keď takýto postup spoločenská zmluva výslovne neurčuje. Toto právo vyplýva valnému zhromaždeniu ako najvyššiemu orgánu spoločnosti priamo zo zákona.

Vzhľadom na takto rozdelené kompetencie medzi obžalovanými ako konateľmi uvádzaných spoločností s ručením obmedzeným a ich valnými zhromaždeniami je zrejmé, že o zrušení projektu OKKO G.E.R. a trvalom zastavení prác nemohli rozhodnúť samotní obžalovaní ako konatelia bez toho, aby o tom nemuselo pretým rokovať a rozhodnúť valné zhromaždenie v súlade so spoločenskou zmluvou. Keďže v danom prípade takéto rozhodnutie valného zhromaždenia absentuje, obžalovaní ako konatelia potom neboli oprávnení ale aj povinní účtovať o zmarenej investícii ako o škode. Napokon aj konajúci prokurátor v záverečnej reči uviedol, že skutok bol koncipovaný nie v zmysle toho, že obžalovaní v pozícii konateľov nerozhodli o zmarenej investícii ako o škode, táto časť bola návestím, z ktorej vyplýva to, že skutočnosti v tomto rozsahu neuviedli v poznámkach účtovných závierok za konkretizované obdobia, čo teda navrhuje v skutkovej vete upraviť tak, že do účtovných závierok neuviedli skutočnosti zodpovedajúce reálnemu stavu v obchodných spoločnostiach. Odvolací súd k tomu len dodáva, že prokurátor vôbec nešpecifikoval a ani nekonkretizoval aké skutočnosti nemali konatelia- obžalovaní uviesť a ktoré by súčasne nezodpovedali reálnemu stavu v spoločnostiach.

Z týchto dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolania obžalovaných B. M. a Ing. O. Z. ako dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia a súčasne nevyhovel odvolaniu prokurátora do neprimeranosti uložených trestov, vzhľadom k tomu, že došlo k zastaveniu trestného stíhanie, čím sa ním uvádzané dôvody odvolania stali neopodstatnenými.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.